

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4192/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Божицара Вујичића, Јасминке Станојевић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Поповић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и „Addiko bank“ АД, Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради поништаја споразума, одлучујући о ревизији тужене „Addiko bank“ АД, Београд изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 654/20 од 12.03.2020. године, у седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене „Addiko bank“ АД, Београд изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 654/20 од 12.03.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене „Addiko bank“ АД, Београд изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 654/20 од 12.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 304/19 од 05.12.2019. године, ставом првим изреке утврђено је да је ништав део споразума о обезбеђењу новчаног потраживања – заснивању заложног права хипотеке првог реда, који је закључен у Општинском суду у Шапцу у предмету И 1210/05 дана 05.06.2005. године, између „Нуро Алпе Адриа банка“ а.д. Нови Београд, правног претходника тужене, као извршног повериода и „Намештај ВВ“ д.о.о. ..., као извршног дужника и туженог ББ из ..., као заложног дужника, којим је уписано заложно право – хипотека првог реда, продајом непокретности: породично-стамбене зграде која се налази у ... у ул. ... бр. ..., саграђена на кат.парцели бр. .. КО ... (сада уписана у листу непокретности број .. КО ..., земљиште под зградом – објектом на кат.парцели број .. породично-стамбена зграда површине 103 м², број зграде .. и земљиште под зградом – објектом, помоћна зграда број .., површине 27 м², и то на сувласничком уделу тужиље од ½, што су тужени дужни признати. Ставом другим изреке обавезана је тужена „Addiko bank“ АД, Београд да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 82.200,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до коначне исплате, док је одбијен захтев за накнаду трошкова преко досуђеног а до тражених 95.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 654/20 од 12.03.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене „Addiko bank“ АД, Београд и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена „Addiko bank“ АД, Београд је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Правноснажном пресудом одлучено је о поништају споразума, којом је утврђено да је ништав део споразума о обезбеђењу новчаног потраживања – заснивању заложног права хипотеке првог реда, који је закључен у Општинском суду у Шапцу у предмету И 1210/05 дана 05.06.2005. године. О овом праву судови су одлучили применом материјалног права које у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја споразума поднета је 28.11.2016. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић